

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

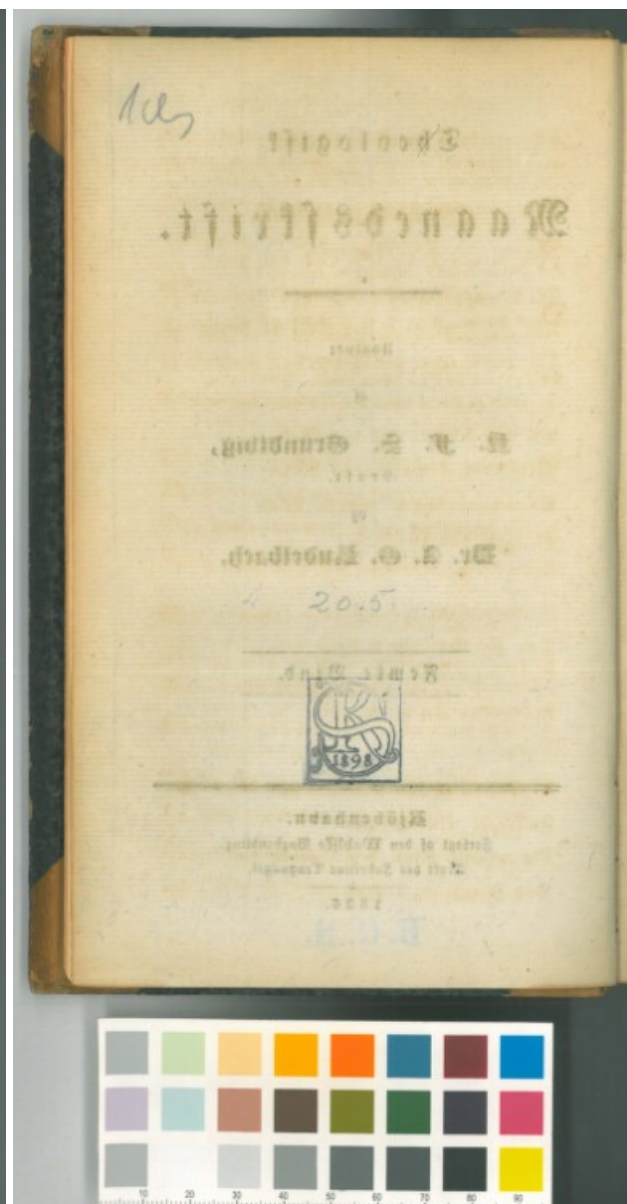
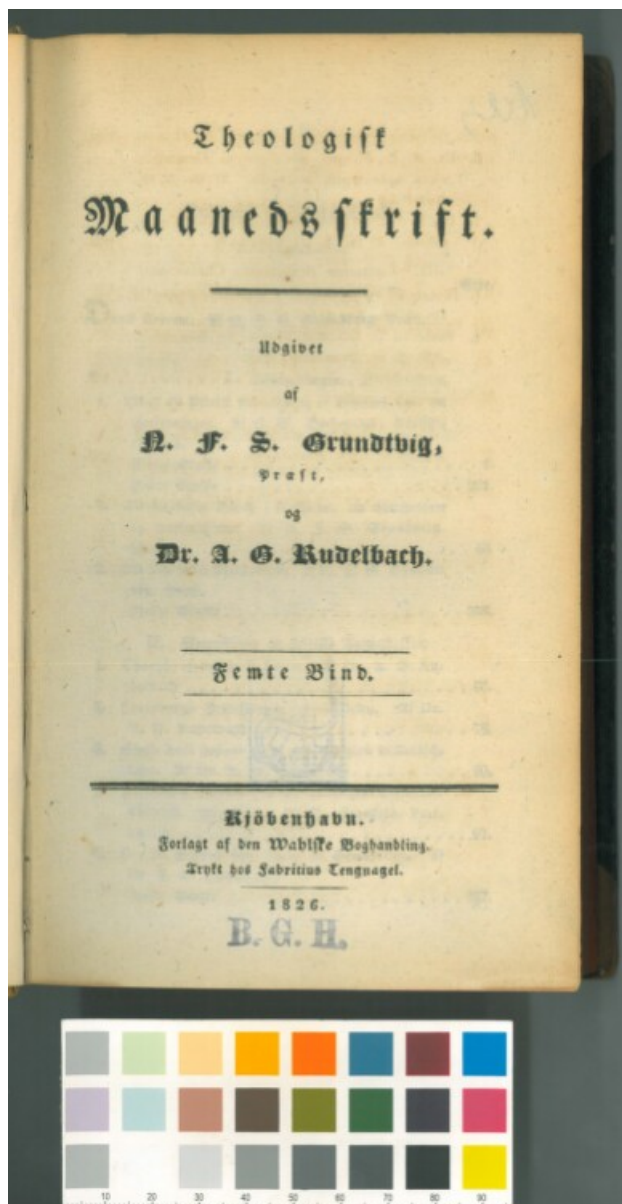
Titel: Dansk Tedeum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Dansk Tedeum", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_438_1-txt-shoot-idm121/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Indhold af femte Bind.

Sde.

Dansk Aetrum. Af N. F. S. Grundtvig, Præst.

I. Afhandlinger.

1. Udsat til Eibelfs Fremstilling af Videtens Lære om Forløsningen. Af J. G. Dechmann, Gæstfriestalsraad.
Fjerde Stykke . . . . . 1.
Femte Stykke . . . . . 201.
2. Til Professor Bloch i København, om Christendom og Rationalisme. Af N. F. S. Grundtvig, Præst . . . . . 40.
3. Om den sande Christendom. Af N. F. S. Grundtvig, Præst.
Fjerde Stykke . . . . . 218.

II. Recensioner og kritiske Anmeldelser.

1. Theophrosyne, 1-2 Hæfter. Af Dr. A. C. Kudelbach . . . . . 66.
2. Forsøbergs Predikninger, 1-3 Dele. Af Dr. A. C. Kudelbach . . . . . 78.
3. Guds Røst i Zustand der protest. Religion i Tyskland. Af Dr. A. C. Kudelbach . . . . . 90.
4. N. Stiers Andetungen for glædelige Skriftdr. sländis. Ister Band. Af J. Gornfeld, Past. emerit. . . . . 97.
5. Dr. H. Sabers fem Bæve til Grundtvig. Af Dr. A. C. Kudelbach.
Første Stykke . . . . . 127.

Sde.

6. Dr. J. P. Myuser de Dionysii Alexandrini circa Apocalypsin sententia. Af Dr. A. C. Kudelbach . . . . . 258.
7. Dr. F. Schmidt historia Paulicianorum Orientalium. Af Dr. A. C. Kudelbach . . . . . 273.

III. Fermenta cognitionis Christiannæ.

1. Notiser til den orientalske Literatur, meddelte af Dr. A. C. Kudelbach . . . . . 172.
2. Prever af en lille Kirke-Kronike for Menigheden, af N. F. S. Grundtvig, Præst.
Første Stykke . . . . . 182.

Indhold af at reise den danske Kirkes Jubelfest et dansk national Mindemærke . . . . . 196.

Dansk Ledem.

(Op, at den Ting som Gud har gjort).

For at den Deel, som Gud har gjort,
Op Sjæl, ham at lovsjunge;
Thi Alt hvad Han har skabt er stort,
Dg mindst er ei din Tunge!

Gif alle Konger end paa Rad,
Med Pral, i Glæds og Vælde,
De mægted dog ei mindste Blad
At sætte paa en Nelde;

I Tusind-Lal vor Skabers Haand
Dg skænker, alle Dage,
Hver Blomst saa favert Klædebon,
At Konger har ei Mage!

At Verden ei den Visdom har,
Fuldklart ikkun at tale
Om mindste Kryb, som Jorden bar,
Paa Bjerge og i Dale;

Dg mylter det, fra Syd til Nord,
Med underfulde Hare,
Som leve af Guds Almagts-Ord,
Dg vrimle til Hans Vre!

D, lær da, Sjæl, din Skabers Lov
Af Vise-Blad i Enge,
Af Fugle-Sang i Mark og Skov,
Som tusind Harpe-Strænge!

Dit Die loft saa over Muld,
Til Solens Dronning-Sæde!
See, hvad der adler Solv og Guld,
Dg hør, hvad Himle kvæde!

Men glem da ei, hvis Haand du seer,
Hvor Stjerne-Haren blinker,
Hvor Aften-Roden til dig leer,
Dg englemidt dig vinker!

Dg sig saa ind i Herrens Bog,
Dg hør, hvad Han dig siger,
Som ene paa sig selv er klog,
Dg skabde Verdens Riger!

Dg bryd saa ud: o Rigdoms Dyb
Paa Wiisdom og paa Raade!
I Anders Kreds er jeg et Knyb,
Thi er mig Gud en Gaade!

Dg tal saa Ham, som du kan bedst,
Den Drot i Himmel-Sale,
Der vilde, som en fremmed Gæst,
Til Forberig nebdale!

Guds egen Søn, o glem det ei!
Gik til de Dødes Rige,
Kun for at du, paa Livets Bei,
Til Lysets Hjem kan stige!

D priis din Fader, Søn af Muib!
Han skabde Nyt paa Jorden:
Et Himmerig, hvor høitidsfuld
Kun denner Lovens Jorden!

D glæd dig, trods af Verdens Spot,
Som Borger i det Rige!
Lovsyng med Fryd det's hoi Drot,
Som Guds sin Faders Lige!

Lovsyng det Navn, Ham Fader gav,
Langt over alle Navne,
Som, over Hav og Bjerg og Dal,
Kom og til danste Havne!

Lovsyng det Navn, hvori hvert Kna
For Sonnen sig skal boie,
Det Navn, hver Fugl paa Livets Træ
Stal evig-glad opheie!

Lovsyng det Navn, Guds Umagts-Haand
Har straalende forklaret,
Hvis Dyder Kjærlighedens Hand
I Daad har aadenbaret!

D, her, hvor Folk og Lungemaal
Det Frelser-Navn lovsjunge;
Ja, her det's Priis fra Blot og Baal:
Fra piinte Vidners Lunge!

D, her den Lovsang, der alk maaer
Fra Hav til Hav paa Jorden,
Dg toned over tusind Aar
Paa Daners Mark i Norden!

